

**Universitat
de Girona**
Escola de Doctorat

Codi de bones pràctiques de l'Escola de Doctorat de la UdG

Abril de 2012

Taula de continguts

Codi de bones pràctiques de l'Escola de Doctorat de la UdG	1
1. Introducció	1
2. Compromís de difusió i aplicació	2
3. Principis generals que regeixen l'activitat científica	2
4. Supervisió dels investigadors en formació	5
5. Projectes de recerca patrocinats per empreses o entitats amb ànim de lucre	7
6. Pràctiques de publicació, protecció i difusió	7
7. Autoria de treballs científics, publicacions i patents	9
8. Resolució de conflictes	10

Codi de bones pràctiques de l'Escola de Doctorat de la UdG

1. Introducció

El Codi de bones pràctiques (CBP) de l'Escola de Doctorat de la Universitat de Girona (EDUdG) és un conjunt de recomanacions i compromisos sobre la pràctica de l'activitat investigadora destinat a afavorir la qualitat de la recerca que es realitza en el si de l'Escola, a preveure problemes d'integritat en el comportament dels seus membres i a afavorir un bon ambient de treball i en les relacions interpersonals entre els seus membres i amb la resta de la comunitat universitària.

El seu contingut és complementari a allò que disposa la normativa legal existent, i està basat en la Carta europea de l'investigador i altres documents de bones pràctiques científiques d'institucions públiques de recerca.

El present Codi de bones pràctiques constitueix un instrument col·lectiu d'autoregulació, aprovat pel Comitè de Direcció de l'Escola i ratificat pel Consell de Direcció de la UdG, i supervisat i posat al dia pel Comitè de Direcció de l'Escola.

L'EDUdG es creà per Acord normatiu del Consell de Govern del dia 27 de setembre de 2010 (eBOU-52, de 4/2010) i hi estan adscrits tots els programes de doctorat de la UdG.

Als efectes d'aquest document, s'entén per membre de l'EDUdG tota persona vinculada a l'Escola per la seva activitat. Això inclou els doctorands matriculats en un programa de doctorat adscrit a l'EDUdG, el personal d'administració i serveis que presta suport a l'Escola, els investigadors que participen en els programes de doctorat adscrits a l'Escola –independentment de la seva possible vinculació professional o contractual amb la UdG–, els representants de les institucions de recerca i empreses que tinguin convenis amb l'EDUdG i qualsevol altra persona que hi desenvolupi tasques formatives o de recerca, temporalment o de forma continuada.

2. Compromís de difusió i aplicació

El Comitè de Direcció de l'EDUdG, i el director en el seu nom i representació, distribuirà un exemplar del present CBP a tot el personal de l'Escola i en facilitarà un exemplar, en el moment del seu ingrés, a qualsevol persona que s'hi incorpori.

L'EDUdG inclourà en la seva web un enllaç al contingut del CBP vigent, perquè es pugui consultar i disposar-ne lliurement.

El CBP serà revisat pel Comitè de Direcció de l'Escola amb una periodicitat mínima d'un any, i sempre que les circumstàncies ho aconsellin.

Les versions del CBP que resultin d'aquesta revisió seran aprovades pel Comitè de Direcció i substituiran en cada cas la versió prèvia que estigui vigent.

El Comitè de Direcció de l'Escola vetllarà perquè els membres de l'Escola ajustin la seva actuació i comportament a allò que preveu el present CBP.

3. Principis generals que regeixen l'activitat científica

El món actual és incompreensible sense les aportacions de la ciència; tampoc és possible la vida quotidiana sense la utilització dels productes tecnològics que formen part de la nostra existència. Totes les disciplines científiques, tant les relatives a les ciències naturals com a les socials o a les humanitats, han contribuït a l'avenç en el coneixement i al progrés de la vida material. Cal no oblidar, però, que la ciència, com qualsevol altra activitat de l'ésser humà, ha d'estar sotmesa a principis ètics, gràcies als quals arriba a la seva dignitat d'acció específicament humana. Aquests principis inspiren aquest Codi de bones pràctiques, per tal que l'activitat científica a l'EDUdG propiciï la comprensió del món i la millora de la qualitat de vida de la humanitat.

1. Llibertat de recerca. El primer d'aquests principis és el reconeixement de l'ésser humà com a subjecte lliure i autònom de la investigació. Això significa que els interessos de la ciència no han de prevaler sobre els de l'ésser humà, és a dir, que la ciència està al servei del

bé comú i no al revés, i també que els científics i els qui dissenyen les polítiques científiques estan obligats a justificar moralment els seus objectius i prioritats.

Els investigadors han de centrar la seva tasca en el bé de la humanitat i l'expansió de les fronteres del coneixement científic, alhora que gaudeixen de la llibertat de pensament i d'expressió, així com de la llibertat per determinar els mètodes de resolució de problemes, dins el marc de les pràctiques i principis ètics reconeguts.

No obstant això, els investigadors han d'admetre possibles limitacions en aquestes llibertats, derivades de determinades circumstàncies de la mateixa recerca (e. g.: recerca amb éssers vius, col·laboració amb empreses...); de limitacions operatives, com poden ser raons pressupostàries o d'infraestructures; o de raons de protecció de la propietat intel·lectual, especialment en el sector industrial.

2. Principis ètics. Els investigadors han d'observar les pràctiques ètiques reconegudes i els principis ètics fonamentals corresponents a les seves disciplines, així com les normes ètiques recollides en diversos codis deontològics nacionals, sectorials i institucionals.

Específicament, això implica el respecte a la dignitat de l'ésser humà, en particular quan és objecte d'experimentació. Sempre que estiguin en joc la salut i els drets, l'investigador haurà de comptar amb el seu consentiment, que serà lliurement concedit, amb informació sobre els riscos i possibles conseqüències que puguin comportar un mal ús o un ús equivocat de la ciència sobre la seva persona.

També implica el reconeixement que no s'han de promoure, ni en el camp de les ciències naturals ni en el de les ciències socials o les humanitats, investigacions que atemptin contra la salut o la dignitat de l'ésser humà, com ara, entre d'altres, les referides a la justificació del racisme, la negació de l'Holocaust o l'apologia del terrorisme. Encara que el científic i la institució no siguin directament responsables de l'ús que pogués fer-se dels coneixements que aporten al patrimoni comú, evitaran involucrar-se en projectes i en la difusió d'informació quan se sospiti que puguin tenir, o tinguin, una alta probabilitat de ser utilitzats amb fins inconvenients.

3. Responsabilitat. El tercer principi és l'assumpció de responsabilitats en l'exercici de l'activitat científica. El científic és responsable davant l'ésser humà, els drets del qual són sempre inviolables. És responsable, també, envers els organismes vius i envers el medi ambient; s'ha de evitar el patiment innecessari dels primers i vetllar per la integritat i funcionament idoni del sistema Terra. Les generacions presents són responsables davant les generacions futures del món que deixarem; per aquest motiu els científics han de fomentar de manera

especial la reflexió ètica, perquè les extraordinàries possibilitats derivades de la investigació científica contribueixin a millorar les condicions de vida en el futur, i no a deteriorar-les.

L'exercici de la responsabilitat implica també que els investigadors han de fer tot allò que sigui possible per tal que la seva recerca sigui rellevant i no en dupliqui d'altra realitzada prèviament per altres investigadors.

Cal evitar tot tipus de plagi i respectar el principi de la propietat intel·lectual o de la propietat conjunta de dades, quan la recerca es realitzi en col·laboració amb supervisors o altres investigadors.

En el cas de delegar algun aspecte de la seva tasca, els investigadors han de vetllar perquè la persona en qui es delega estigui capacitada per dur a terme la tasca encomanada.

4. Transparència. El quart principi suposa l'acceptació que la investigació ha de ser transparent. El científic ha d'estar sempre disposat a donar raó del seu treball, ja que reconeix, per una banda, la importància de l'opinió dels seus col·legues per a la valoració dels seus descobriments i, per l'altra, l'impacte social de l'activitat científica.

Els investigadors de tots els nivells, inclosos els investigadors en formació, han de ser conscients del seu deure de retre comptes davant els organismes públics o privats que els contracten o subvencionen i, en general, davant la societat. Són també responsables de l'ús eficient dels fons posats a la seva disposició, per la qual cosa han d'observar principis de gestió financera correcta, transparent i eficaç.

5. Obligacions contractuals i jurídiques. Els investigadors de tots els nivells, inclosos els investigadors en formació, han de conèixer la normativa que regeix les condicions de formació i treball. Això inclou la normativa sobre els drets de propietat intel·lectual i les exigències de les possibles entitats patrocinadores o finançadores, amb independència de la naturalesa del contracte.

6. Seguretat i protecció. Els investigadors de tots els nivells, inclosos els investigadors en formació, han de seguir en tot moment pràctiques de treball segures, d'acord amb la legislació nacional, inclosa l'adopció de les precaucions necessàries en matèria de salut i seguretat i de recuperació d'accidents informàtics. També han de conèixer les exigències legals vigents en matèria de protecció de dades i confidencialitat, i adoptar les mesures necessàries per complir-les en tot moment.

7. Difusió i explotació dels resultats. Atès que la investigació cerca l'expansió de les fronteres del coneixement i el bé de la humanitat, la difusió i explotació dels resultats que es derivin de l'activitat investigadora és un deure i una part irrenunciable d'aquesta activitat. Així, i de manera general, els investigadors han de vetllar perquè els resultats de la seva investigació es difonguin i aprofitin mitjançant, per exemple, la publicació d'articles, l'emissió de comunicats, i la seva transferència a d'altres contextos d'investigació o, si escau, al sector productiu, incloent la seva comercialització.

Del que s'ha dit es desprèn la necessitat que l'activitat científica estigui sotmesa a bones pràctiques. El científic està obligat a ajustar la seva activitat als principis ètics anteriorment esmentats. Les bones pràctiques afecten el procediment i els resultats de la investigació. El desenvolupament actual de la ciència requereix un treball en equip, recursos humans i materials, infraestructures comunes i una gestió de projectes i programes en què cada investigador té feines i responsabilitats definides. Per això no són suficients, per a una bona pràctica científica, l'honestedat del científic, la seva vocació o la iniciativa pròpia. Respectant sempre el valor de la llibertat i de la creativitat individual, l'exigència i l'acceptació d'unes normes de bones pràctiques han de quedar explícites en el compromís contractual de l'investigador amb la institució en què desenvolupa la seva tasca i amb la societat que la promou.

4. Supervisió dels investigadors en formació

1. Assignació d'un tutor i d'un director. Tota persona matriculada en un programa de doctorat adscrit a l'Escola o vinculada a l'EDUdG mitjançant contracte, beca o conveni amb la finalitat d'adquirir algun tipus de formació relacionada amb l'activitat investigadora (doctorands, tècnics de suport a la recerca, estudiants de grau que realitzin tasques d'iniciació a la recerca, doctorands d'altres universitats que realitzin estades de recerca, estudiants postdoctorals, etc.), tindrà assignat un tutor. Per altra banda, l'Escola de Doctorat assignarà un director de tesi a cada doctorand de la UdG en un termini màxim de 6 mesos un cop aquest s'ha matriculat en el programa de doctorat.

2. Responsabilitats del tutor i del director. De manera general, el tutor aconsella i guia la persona en formació al seu càrrec i vetlla perquè s'acompleixin les expectatives formatives, d'acord amb els propòsits inicials i en el temps previst, i és l'interlocutor amb els òrgans de direcció de l'Escola. Les responsabilitats del director són les que s'especifiquen a l'Acord

normatiu del Consell de Govern de 31 de març de 2011 pel qual s'aprova el Reglament de l'Escola de Doctorat de la UdG (eBOU-153 de 3/2011).

3. Obligacions del tutor i del director. De manera genèrica, s'entén que són obligacions específiques del tutor, compartides, si escau, amb el director de tesi: *a)* interaccionar personalment i de forma regular amb els investigadors en formació al seu càrrec per tal de supervisar el procés formatiu; *b)* propiciar la celebració de reunions periòdiques per discutir l'avenç en les tasques pròpies del personal al seu càrrec i contribuir a la seva actualització científica i metodològica; *c)* vetllar per les condicions de treball dels investigadors en formació, així com per la seva adequada preparació en matèria de prevenció de riscos laborals; *d)* mantenir informats els investigadors en formació en relació amb les normes legals existents que afecten la pràctica científica.

4. Drets i deures dels investigadors en formació. Els investigadors en formació tenen drets i deures diferents dels de la resta de persones vinculades contractualment amb l'Escola. Els drets i deures dels investigadors en formació són els que s'especifiquen a l'Acord normatiu del Consell de Govern de 31 de març de 2011 pel qual s'aprova el Reglament de l'Escola de Doctorat de la UdG (eBOU-153 de 3/2011). El tutor i, si escau, el director de tesi, han de ser especialment diligents amb els investigadors en formació, evitant que s'impliquin en tasques alienes a la seva formació. De manera general, s'entén que són obligacions dels investigadors en formació: *a)* mantenir una relació estructurada i regular amb els seus tutors i directors de tesi; *b)* mantenir un registre actualitzat de totes les seves activitats de recerca i de tots els resultats i troballes en les seves tasques. En el cas dels doctorands, aquest registre s'implementa mitjançant el document d'activitats del doctorand a què fa referència l'Acord normatiu del Consell de Govern de 26 d'abril de 2012 pel qual s'aprova la normativa adaptada al RD 99/2011 dels ensenyaments universitaris de doctorat a la UdG (eBOU-329 de 4/2012); *c)* presentar regularment els avenços en el seu treball a través d'informes i/o seminaris adreçats a les persones vinculades a les àrees en què es desenvolupa la seva activitat; *d)* implicar-se activament en el seu procés formatiu mitjançant l'assistència a seminaris, cursos, etc. que es desenvolupin en el si de l'Escola, i també a congressos i reunions científiques dins l'àmbit en què desenvolupen la seva activitat.

5. Projectes de recerca patrocinats per empreses o entitats amb ànim de lucre

1. **Transparència i primacia d'interessos.** En l'intercanvi o transferència de coneixement i tecnologia amb entitats privades, ha de prevaler sempre l'interès públic, i per això cal que els acords es facin amb total transparència. A més, l'EDUdG establirà les demarcacions necessàries per tal de protegir la llibertat intel·lectual dels seus investigadors, evitar compromisos de confidencialitat desproporcionats o restriccions injustificades en la publicació dels resultats obtinguts.

2. **Drets de propietat industrial.** Quan els investigadors que participen en un projecte promogut per la indústria contribueixin essencialment a dissenyar-lo i executar-lo, s'establiran els acords necessaris amb l'entitat promotora per tal de compartir la corresponent propietat industrial i intel·lectual.

3. **Drets relatius a la propietat intel·lectual.** Quan el grup de recerca ofereixi un servei tècnic, o els investigadors participin exclusivament en la recollida de dades d'un projecte desenvolupat per tercers, les condicions de comunicació i publicació dels resultats obtinguts s'establiran de mutu acord amb l'entitat promotora, sempre tenint en compte els preceptes previstos en l'apartat sobre pràctiques de publicació, protecció i difusió.

4. **Protocol de contraprestacions econòmiques.** Tots els acords adoptats entre l'entitat patrocinadora i l'EDUdG, com a representant de la persona o persones responsables de la recerca, quedaran recollits en el corresponent conveni (o convenis). El conveni inclourà necessàriament tot allò que faci referència a les contraprestacions econòmiques en relació directa o indirecta amb la recerca. Aquests pactes seran accessibles als organismes, comitès i persones amb responsabilitats sobre l'assumpte pactat.

6. Pràctiques de publicació, protecció i difusió

1. **Publicació en revistes arbitrades.** D'acord amb el punt 3.7 d'aquest CBP, els investigadors vetllaran per donar a conèixer els resultats de la seva tasca a través, entre d'altres mitjans, de la publicació d'articles en revistes especialitzades de l'àmbit temàtic en què es desenvolupi la seva recerca. Cal que els resultats de la recerca científica, en qualsevol àrea, siguin sempre objecte d'escrutini per part d'homòlegs. En aquest sentit, la publicació dels resultats en revistes o altres mitjans amb *peer review* és una part ineludible del protocol de

recerca mateix. En la mesura del possible, es buscarà publicar els resultats de la recerca en revistes indexades d'àmbit internacional, i d'índex d'impacte elevat.

2. Protecció de resultats amb possible interès comercial. Si els resultats obtinguts en una recerca poden conduir a invencions o aplicacions potencialment susceptibles de ser protegides pel seu interès comercial, la persona responsable del projecte de recerca té l'obligació de comunicar-ho a la direcció de l'EDUdG i gestionar la publicació dels resultats en revistes científiques tenint en compte aquesta possibilitat.

3. Resultats sense publicar. La no publicació dels resultats d'una recerca o la seva demora exagerada pot constituir una falta greu per malversació de recursos. La publicació dels resultats d'estudis en els quals hagin participat persones com a subjectes d'experimentació constitueix un imperatiu ètic.

4. Publicació fragmentada. No és acceptable la publicació fragmentada d'una recerca unitària. La fragmentació només està justificada per raons d'extensió.

5. Publicació repetida. La publicació duplicada o redundant es considera una pràctica inacceptable.

6. Referències bibliogràfiques a tercers. Tant en publicacions com en expedients de patents o models d'utilitat, és necessari incloure la referència de tots els treballs directament relacionats amb la recerca i, al mateix temps, evitar les referències honorífiques o injustificades. La referència a treballs de tercers ha de ser suficientment reconeixedora del mèrit d'aquests.

7. Agraïments. L'apartat "Agraïments" d'una publicació ha de ser estricte. Les persones o institucions al·ludides tenen el dret a declinar aparèixer mencionades. Algunes revistes exigeixen que es disposi de l'autorització per escrit de les persones que apareixeran en els agraïments. La mateixa pràctica és aplicable a les mencions referides com a "comunicació personal".

8. Crèdits institucionals i ajuts. Tant en comunicacions a congressos o altres tipus de presentacions prèvies com en la publicació definitiva dels resultats de la recerca, cal declarar explícitament: *a)* les institucions o els centres als quals pertanyen o pertanyien les persones autores i on s'ha realitzat la recerca, i *b)* el detall de les subvencions, ajuts o patrocinis econòmics rebuts.

9. Compromís amb la societat i presentació en mitjans de comunicació. Els investigadors han de vetllar perquè les seves activitats d'investigació es donin a conèixer a la societat en general, per contribuir a la comprensió de la ciència per part del públic; així doncs, la presentació de resultats a través dels mitjans de comunicació ha d'incloure sempre una explicació de caràcter divulgatiu o una part de la presentació adaptada a públics no especialitzats. En aquest tipus de presentacions públiques el nom dels autors ha d'anar sempre associat al de les seves institucions i, sempre que sigui possible, es mencionaran les subvencions i els ajuts rebuts.

10. Presentació prematura als mitjans. No es considera acceptable la comunicació i difusió dels resultats d'una recerca als mitjans de comunicació de masses abans de ser sotmesos a l'escrutini per homòlegs (*peer review*), és a dir, abans de ser acceptats per ser publicats o per ser presentats en determinats tipus de congressos.

11. Ús de les publicacions a efectes d'avaluació. En les avaluacions personals o col·lectives de persones en què s'analitzen les publicacions científiques, a efectes de promoció o de qualsevol recompensa, l'avaluació es basarà sempre en la qualitat i potencial rellevància de la producció científica, i no simplement en el seu nombre.

7. Autoria de treballs científics, publicacions i patents

1. Condició d'autor. La condició d'autor/a no depèn del fet de pertànyer a una professió o d'ocupar una posició jeràrquica determinada, ni al caràcter de la relació laboral, sinó al tipus de contribució en la recerca.

Per tal de tenir la condició plena d'autor/a d'una publicació o patent, és necessari: *a)* haver contribuït de forma substancial al procés creatiu, és a dir, a concebre'l i a dissenyar-lo, o bé a analitzar i interpretar les dades, *b)* haver contribuït a la preparació de les comunicacions, informes o publicacions resultants, i *c)* ser capaç de presentar en detall la contribució personal en la recerca i de discutir els aspectes principals del conjunt de la recerca.

La mera participació en l'obtenció de recursos o en la recollida de dades com, per exemple, el subministrament de dades de rutina o la provisió de subjectes d'experimentació, no justifica necessàriament la condició d'autor/a, tot i que aquesta participació ha de ser reconeguda en l'apartat d'agraïments. En les recerques en les quals estigui previst emprar mostres, anàlisis o dictàmens realitzats per tercers, convé establir prèviament un pla de comunicació i autoria, en el qual es tingui en compte la potencial contribució intel·lectual al projecte i qualsevol

altra dimensió relativa als drets d'autoria.

La persona vinculada al grup de recerca que, per la seva posició jeràrquica o relació laboral, demani constar com a autor/a *ex officio*, viola la llibertat acadèmica i comet un acte d'injustícia, i fins d'abús d'autoritat. Inversament, l'omissió del nom de qualsevol persona que hagi fet provades contribucions a la recerca, segons els criteris expressats més amunt, suposa un acte d'apropiació indeguda de la propietat intel·lectual per part de la resta d'autors.

8. Resolució de conflictes

1. **Conflictes entre persones vinculades a l'Escola.** En el cas que sorgeixin conflictes entre persones vinculades a l'Escola, s'aplicarà el procediment de resolució establert a aquest efecte.

2. **Actuacions no ajustades al CBP.** En cas que es detecti algun comportament que no s'adeqüi al que disposa el present CBP, el director de l'Escola farà de mediador amb la persona o persones responsables per tal de solucionar els problemes que hagin sorgit.

Annex I

REFERÈNCIES NORMATIVES

A. L'experimentació en humans

Llei 30/1979, de 27 d'octubre, sobre extracció i trasplantament d'òrgans.

Declaració d'Hèlsinki de l'Associació Mèdica Mundial (Principis ètics per a les investigacions mèdiques en éssers humans).

Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

Llei 14/2006, de 26 de maig, sobre tècniques de reproducció humana assistida.

Llei 14/2007, de 3 de juliol, d'investigació biomèdica.

Reial decret 120/2003, de 31 de gener, pel qual es regulen els requisits per a la realització d'experiències controlades, amb finalitats reproductives, de fecundació de ovòcits o teixit ovàric prèviament congelats, relacionades amb les tècniques de reproducció humana assistida.

Reial decret 223/2004, de 6 de febrer, pel qual es regulen els assaigs clínics amb medicaments.

Reial decret 65/2006, de 30 de gener, pel qual s'estableixen requisits per a la importació i exportació de mostres biològiques.

Reial decret 1301/2006, de 10 de novembre, pel qual s'estableixen les normes de qualitat i seguretat per a la donació, l'obtenció, l'avaluació, el processament, la preservació, l'emmagatzematge i la distribució de cèl·lules i teixits humans i s'aproven les normes de coordinació i funcionament per a l'ús en humans.

Conveni del Consell d'Europa relatiu als drets humans i la biomedicina, ratificat per Espanya el 23 de juliol de 1999.

Declaració universal de la UNESCO sobre el genoma humà i els drets humans.

B. Ús d'animals d'experimentació

Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a la cura dels animals en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici.

Reial decret 65/2006, de 30 de gener, pel qual s'estableixen requisits per a la importació i exportació de mostres biològiques.

Reial decret 1201/2005, de 10 d'octubre, sobre protecció dels animals utilitzats per a experimentació i altres fins científics.

C. Protecció dels investigadors i de la resta de treballadors

Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

Llei 54/2003, de 12 de desembre, de reforma del marc normatiu de la prevenció de riscos laborals.

Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Reial decret 664/1997, de 12 de maig, sobre la protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics durant el treball.

Guia tècnica per a l'avaluació i prevenció dels riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics.

D. Protecció del medi ambient

Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

Llei 9/2003, de 25 d'abril, sobre la utilització confinada, l'alliberament voluntari i la comercialització d'organismes modificats genèticament.

Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors de viver i recursos filogenètics.

Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

Reial decret 401/1996, d'1 de març, pel qual s'estableixen les condicions per a la introducció en el territori nacional de determinats organismes nocius, vegetals, productes vegetals i altres objectes amb fins d'assaig, científics i per a l'activitat de selecció de variants.

Reial decret 39/1998, de 16 de gener, pel qual es modifica el RD401/1996.

Reial decret 178/2004, de 31 de gener, pel qual s'aprova el Reglament general per al desenvolupament i execució de la Llei 9/2003, de 25 d'abril (Correcció d'errors, BOE 18-2-2004).

Reial decret 58/2005, de 21 de gener, pel qual s'adopten mesures de protecció en la introducció i difusió d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers.

Conveni sobre la Diversitat Biològica-Protocol de Cartagena sobre seguretat de la biotecnologia del Conveni sobre la Diversitat Biològica.

Tractat Internacional sobre els Recursos Fitogenètics per a l'Alimentació i l'Agricultura.

Tractat Mediambiental Antàrtic (Protocol de Madrid, BOE de 18 de febrer de 1998).

E. Protecció de dades de caràcter personal

Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desenvolupament de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

F. Altres textos legals

Constitució Espanyola de 1978.

Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes.

Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació.

Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual.

La legislació aplicable i les normes de referència relacionades més amunt no constitueixen una llista definida i tancada; també resulta d'aplicació qualsevol altre precepte legal o reglamentari que, de forma significativa o tangencial, pugui afectar el que disposa aquest Codi de bones pràctiques.